

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
★
Oglasni v tem listu
so uspešni

VOL. XXVIII.—LETNO XXVIII.

ENAKOPRAVNOST

E Q U A L I T Y

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) APRIL 9, 1945

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
★
Best Advertising
Medium

STEVILKA (NUMBER) 82

Zavezniška zračna armada udarila na Holandskem

Rdeča vojska se bori v srcu Dunaja; velika ameriška zmaga nad Japonci

PARIZ, 8. aprila — Prva zavezniška armada padalne pehotе je danes stopila v akcijo, da odsekata dve nemški armadi na Holanskem, medtem ko so tanki ameriške devete armade začeli novo dirko po eni izmed glavnih cest, ki vodi v Berlin. Glasom zadnjih vesti s fronte, se ameriške sile nahajajo samo še 128 milj od nemške prestolnice.

Ena ameriška oklopna kolona se nahaja 20 milj od Brunska; ki leži 108 milj zapadno od Berlina.

Poročila s fronte pravijo, da se med Amerikanci in nemško prestolnico ne nahaja ničesar, kar bi jih moglo ustaviti razen reke Elbe, ki teče 50 milj od Berlina.

Ameriška prva armada se je pridružila dirki na Berlin z 18-miljskim navalom, ki jo je ponesel do starodavnega vseučilišča mesta Goettingen, kjer je bilo najdenih 15.000 nemških ravnjev. Prva armada se nahaja 143 milj od Berlina.

Zavezniške padalne čete so se pustile na zemljo na široki fronti v severni Holandski, kjer prodira prva kanadska armada. Naloga padalne pehotе je, da zavzame mostove preko brezstevilnih rek in kanalov, s katerimi je preprežena Holandska.

Druga britska armada nadaljuje s prodiranjem proti severni nemški obali, kjer se velika luka Bremen že nahaja pod območjem britske artilerije. V Bremenu se nahaja glavna baza za nemške podmornice.

LONDON, ponedeljek, 9. aprila — Ruske čete so udrle tri milije globoko v Dunaj in se borijo samo eno miljo od slovitje katedrale sv. Štefana. Avstrijska prestolnica je za praktične svrhe obkljena od vseh strani. Rusi so prekoračili Donavo in Moravo na vzhodni strani mesta ter prodri 32 milj daleč v avstrijske Alpe, kjer se nahajajo samo 32 milj od Gradca.

Daleč na severu je Rdeča vojska včeraj vdrla v oblegani Koenigsberg in zajela 15.000 Nemcev. Z zdrobitvijo nemškega odpora v prestolnici Vzhodne Prusije, bodo ruske sile poslane od

iam na fronto pred Berlin, kjer bo armada maršala Žukova očvidno vsak čas stopila v akcijo v veliki ofenzivi, ki bo zlomila nemško linijo med Frankfurtom in Kustrinom.

Vsa znamenja kažejo, da bo osvoboditev Dunaja izvršena mnogo hitreje kot je bil slučaj z Budimpešto. Polnočni komunikej iz Moskve javlja, da Avstriji pozdravljajo Ruse, ki so apelirali naanje, da pomagajo oteti Dunaj pred porušenjem, kot osvoboditelje ter razobesajo avstrijske in sovjetske zastave.

GUAM, 7. aprila — Admiral Chester W. Nimitz je danes nagnil, da je Japonska izgubila svoj največji drednavi, ki ga je še posedala od svojega razbitega brodovja — namreč 40.000 tonsko bojno ladjo, Vamato — da je bilo osem nadaljnih japonskih bojnih ladij pogreznjenih ali resno poškodovanih in 391 letal uničenih.

Velika ameriška zmaga je bila izvojevana v bitki, v katero so se spustili Japonci v desperativnem poizkušu, da bi ustavili ameriško invazijo otoka Okinawa.

Rusija vidi konec sporov med slovanskih narodov; vloga, katero igra Rdeča vojska

MOSKVA, 3. aprila (poroča C. L. Sulzberger v "New York Times") — Glasilo sovjetske armade "Krasnaja zvezda" je danes objavilo članek, v katerem je rečeno, da bodo narodi Evrope brez dvoma imeli občutek hvaležnosti napravil Rdeči vojski radi vloge, katero je igrala v njihovi osvoboditvi, in da to velja še prav posebno za narode v vzhodni in južnovzhodni Evropi.

Clanek se zaključuje z besedami:

mune, Madžare in Slovake in Čehe ter Čehe in Poljake.

"Eden izmed izrazitih političnih rezultatov te vojne bo osvobojenje vseh slovanskih narodov in konsolidacijo slovanskega prijateljstva v borbi proti Nemčiji."

Tako n. pr. se poudarja, da so odnosaji med novo vladom maršala Tita v Belgradu in vladom premierja Gregorijeva v Sofiji izvrstni. Ko se je predsednik Beneš nahajal tu na povratku v domovino, se ni dovolilo, da bi kake izjave poljske pro-vizorične vlade glede Tešina mogle njegovo bivanje v Moskvi.

Rusi očividno upajo, da bodo starji spori med raznimi vzhodno-evropskimi narodi trajno popravljeni. To velja za spore, ki so v prošlosti razvajali Srbe in Hrvate, Srbe in Bolgare, Bolgare in Romune, Madžare in Ro-

Novi grobovi

JOHN HROVAT

V St. Alexis bolnišnici je včeraj popoldne umrl dobro poznani rojak John Hrovat, star 59 let, stanovanec na 734 E. 155 St. Domov je bil iz vasi Kamni vrh, fara Ambrož, odkoder je prišel v Ameriko pred 35. leti. Bil je član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, društva Boštnarjev št. 1640 K. of C., društva Slovenec št. 1 SDZ in podružnice št. 3 SDZ. Tukaj zapušča žaluočo soprog Rozi, rojeni Pacek, doma iz vasi Malo Mraševo, fara Leskovec, sina Pfc. John v Filipinih, in dve hčeri Mrs. Mary Novak in Rose, brate Andreja, Jacka in Ignaca ter več drugih sorodnikov. Pogreb oskrbuje Svetkov pogrebeni zavod. Cas pogreba še ni določen.

Uradni komunikej pravi, da s četrtimi Rdeče vojske sodelujejo edinice bolgarske armade, in da je bilo na omenjeni dan osvobojenih v omenjenem kompleksu skupno okrog 40 naseljenih krajev.

RUSI OSVOBODILI NADALJNE KRAJE NA SLOVENSKEM

JOHN HROVAT

Iz uradnega komunikeja Rdeče armade, ki je objavljen v "New York Times" 6. aprila, je razvidno, da je Rdeča vojska, ki je iz Madžarske udrla v severozapadno Jugoslavijo, osvobodila naslednje kraje v Sloveniji in Hrvatskem:

Dolenja Lendava, Mostje, Ma-la Subotica, Podturen, Gederoviči in Petisovci.

Uradni komunikej pravi, da s četrtimi Rdeče vojske sodelujejo edinice bolgarske armade, in da je bilo na omenjeni dan osvobojenih v omenjenem kompleksu skupno okrog 40 naseljenih krajev.

Zarota fašizma na Grškem

ANNA MILIĆ

Po kratki bolezni je umrla na svojem domu Anna Milić, stara 65 let, stanovanec na 1040 E. 68 St. Doma je bila iz sela Graberje pri Ivanči gradu, odkoder je prišla v Cleveland pred 35. leti. Bila je članica društva Napredne Slovenke št. 137 SNPJ. Pogreb se bo vršil v sredo ob 1:30 uri popoldne iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda.

NIKOLAJ BATISTIĆ

V soboto ob 5:56 uri zvečer je v mestni bolnišnici umrl Nikolaj Batistić, rodom Hrvat, doma iz otoka Korčula, v Dalmaciji. Star je bil 53 let ter je stal na 3606 Clark Ave. Bohal je 15 let. Bil je član društva Krstna Dalmacija. Tukaj zapušča soprog Olivijo. Pogreb se bo vršil iz A. Grdina in sinovi pogrebnega zavoda v torku, ob 9:30 uri zjutraj v cerkev sv. Pavla in nato na Calvary pokopališče.

Levičarski in neopredeljeni opazovalci opozarjajo, da so to objasnitve, ki utegnejo razkriti mnogo. Iz njih zaključujejo, da je George Papandreu pošiljal iz Egipta orožje Rallisu za takozvane nacionalistične organizacije. Ko je Papandreu obtožil bataljone varnosti kot izdajalske, so mu vsi ti reakcionarji brzojavili, da se pritožijo proti temu.

Rablj je živel v strahu pred atentatom

Greiser se je tako bal za svoje življenje, da ni nikdar potopal nikjer na Poljskem brez močne telesne straže, in kadar je prišel v kak kraj na uraden obisk, so bile ulice daleč naokrog zagrjene in ves promet je bil dirigiran od cest, po katerih se vozil.

Priče, ki so bile navzoče pri masni eksekuciji, radi katere je najbolj znan, pripovedujejo, da so bile žrtve prisiljene same izkopati grobove. Potem so bili nesrečniki v skupinah zvezani skupaj in ustreljeni v hrbot.

Potem ko se je prva skupina zvrnila v masni grob, so bili obsojeni v drugi skupini prisiljeni trupla pokriti s slamo. Potem

Nacijski rabelj na Poljskem bo sojen v Rusiji

LONDON, 4. aprila — Sovjetski vojni buletin je danes objavljen.

Uradni komunikej pravi, da s četrtimi Rdeče vojske sodelujejo edinice bolgarske armade, in da je bilo na omenjeni dan osvobojenih v omenjenem kompleksu skupno okrog 40 naseljenih krajev.

Poleg Rudolfa Hessa, ki je postal v Anglijo tik pred nemškim napadom na Rusijo, je Greiser najvišje stojec nacijski vojni kriminalci, ki je bil do danes ujet.

Bo plačal za svoje zločine s smrto

Sovjetsko poročilo, ki označuje Greiserja kot "rabila poljskega naroda", opozarja, da je bil on tisti, ki je leta 1942 ukazal masno ustrelitev sto poljskih političnih kaznjencev, poteri ko sta bila od nekega poljskega sarženta ubita dva agenta nemškega Gestapa. Sarženki žrtev so morali prisostvovati masni eksekuciji.

Tukaj ne obstoji nobenega dvoma, da bo Rusija ujetega nacijskega glavarja posadila na zatočeno klop in usmrtila, kar je storila že ponovno z notorijimi nemškimi vojnimi kriminalci, ki so padli v roke Rdeči vojski.

Izjave prič, večinoma prominentnih starejših grških političnih osebnosti, potrjujejo, da je George Papandreu pošiljal iz Egipta orožje Rallisu za takozvane nacionalistične organizacije. Ko je Papandreu obtožil bataljone varnosti kot izdajalske, so mu vsi ti reakcionarji brzojavili, da se pritožijo proti temu.

Sovjetsko poročilo opozarja, da je Greiser ob neki priliki izjavil, da Poljaki obstoje edino zato, da delajo za Nemce.

Strahotna eksekucija v prisotnosti sorodnikov

Neki Poljak z imenom Thomas Konaszewski, ki je bil prisoten pri eksekuciji, je pozneje poročal:

"Skoro sleherni, ki je videl strašni prizor, je imel brata,

očeta ali moža v nemški koncentracijski kampi. Bilo je kot bi človek gledal umiranje svoje lastne krvi in mesa."

Konaszewski pravi, da so se mladi nacijsi med eksekucijo obnašali kot da so v cirkusu, vesele vzklikujuč, ko so padala trupa žrtev.

Mednarodno poznanu osebnost pred vojno

Greiser je bil pred vojno kot predsednik senata v prostem mestu Gdansku mednarodno poznana osebnost.

Leta 1936 je na seji sveta Li-

ge narodov v Ženevi besno na-

padal ligin svet in pri odhodu iz

zbornice britskemu "zunanjemu

ministrju Edenu, ki je seji predse-

doval, da nacijski pozdrav, po-

tem pa mu je pokazal osle.

"Gauleiter" za okrožje Po-

znanj je bil imenovan po Hitler-

ja v oktobru 1939. Član nacijske stranke je postal leta 1928.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNIN)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznjačalu v Cleveland in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto) \$1.50
For Half Year — (Za pol leta) \$0.75
For 3 Months — (Za 3 meseca) \$0.25

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto) \$1.75
For Half Year — (Za pol leta) \$0.85
For 3 Months — (Za 3 meseca) \$0.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto) \$3.00
For Half Year — (Za pol leta) \$1.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

TITOV GOVOR O PROGRAMU

I.

Dne 9. marca je jugoslovanski ministrski predsednik in minister narodne obrambe, maršal Josip Brož Tito postal po radiu iz Belograda sledče deklaracije o politiki nove vlade, na kateri bo temeljila federativno demokratska Jugoslavija.

"Vlada demokratične federativne Jugoslavije, katera je bila sestavljena dne 7. marca 1945, je prevzela državne naloge. Vlada, kakor je sestavljena, je fuzija komiteja za narodno obrambo, ustanovljeno v Jugoslaviji vsled odloka prezidija AVNOJ dne 30. novembra 1943, s prerogativno začasne vlade in pa kraljeve jugoslovanske vlade, sestavljene zamejno v 1944. pod premierstvom dr. Ivana Šubašića—fuzija, dosežena na podlagi sporazuma in sklenjenega med dr. Šubašićem in načelnikom komiteja jugoslovenske narodne obrambe. Poleg tega so vstopili v vlado mnogi predstavniki političnih skupin, do tlej nezastopanih v teh skupinah, za katerih formacie je bilo poskrbljeno s sporazumom od 2. novembra 1944. S tem je dobila naša domovina eno samo vlado, potrebno za te pogoje, da se pohiti z uspešnim zaključkom vojne in za naglo ter sistematicno rekonstrukcijo naše domovine.

"Vlada, katera stoji danes pred jugoslovenskimi narodi s to misijo, je rezultat obojnih notranjih in zunanjih zahtev. Na eni strani bo njena formacija pomagala zbrati vse tiste, ki niso bili kompromitirani glede kolaboracije z vpadnikim v njihovimi pomagači; po drugi strani bo vlada vsestransko olajšala vsa prizadevanja za rekonstrukcijo naše domovine v atmosferi zaupanja in bo, nadalje konsolidirala obstoječe prijateljske razmere med našimi zaveznički.

Osvobojenje Jugoslavije od okupacije

"Vlada je prepričana, da bo imela popolno podporo od ljudstva in njegovih zastopnikov, kar ji bo dalo moč pri rešitvi težkih dnevnih nalog. Pred vsem smatra vlada za svojo dolžnost povdarjati to, da bo posvetila vse svoje moči za doseg prvega in poglavitnega namen, kateri je ta, da se fašistične vpadnike prezene kolikor mogoče kmalu, da se jih uniči po vseh tistih delih domovine, kateri niso bili še osvobojeni. Enako bodo strte in uničene sile kvizlingov in izdajalcev pod praporji vpadnikov, kakor tudi reakcijonarne ideje, sovražne naši domovini.

"Z vestno podporo ljudstva bo vlada storila vse, da se omogoči jugoslovanski armadi ustrijati do skrajnega konca, da na ta način prispeva svoj delež k skupnemu prizadevanju združenih narodov za konečni poraz Hitlerjeve Nemci. V ta namen bo vlada zbrala vse svoje sile, da se oboroži, pojavi, razširi in založi jugoslovansko armado, da ji bo v tem omogočeno izvršiti velike naloge, katere jo čakajo.

"Ozadje mora odgovarjati žrtvam, ki jih daje armada na fronti z nevtrdnim delom in materialnimi žrtvami za dobrobit na fronti. 'Vse za fronto,' je in mora biti naše temeljno geslo.

Akvizicija ozemlja, koder so Jugoslovani

"Vlada bo storila vse, kar je v njeni moči, da zagotovi, da bo ves tisti nacionalni teritorij, kateri je ostal izven Jugoslavije po prvi svetovni vojni, združen z njo, zlasti odkar so začeli z ustajo narodne osvoboditve proti fašističnemu sovražnikom, so ti teritoriji že de facto združeni in deklarirani z demokratično federativno Jugoslavijo. Oni so pridobili pravico, da se združijo z domovino ne samo po principu narodnega samoodločevanja, to je z faktom, da so obljudeni z izrazovito večino Jugoslovanov, ampak tudi pred vsem z veliko pomočjo, katero so njih narodi dajali z oboroženo silo za skupno stvar združenih narodov.

"Veliko demokratično doseženje, za katero je naš narod plačal take strahovite žrtve in katero je bilo izraženo v sklepih drugega zasedanja AVNOJ v Jajcu na 30. novembra 1943, bo vzeto za temelj za konstruktivno delo

Glasovi iz domovine:

Sinovi partizanov

Koča, iz katere so se valili oblaki dima, je gorela kot ogromna baklja. Tramovje je pokalo. Opeka se je s hrupom drobila. Iskre so letale proti nebu in besen veter jih je gnal čez vso vas. Oblaki črnega dima so se dvigali iz slammatih streh sosednjih gospodarskih poslopij.

Zene so se stiskale okrog goče koča Ivana Maljgvina. Tesno naokoli so stali nemški vojaki z orojem v rokah. Zene so gledale v ogenj s suhim očmi, ker jim je val solza zdavnaj že sahnil. Plamen je odseval v njihovih očeh. Kadar so se spogledale, se jim je zdelo, da se gledajo v zrcalo; v vseh je bila ista nepopisna žalost, ista bolečina, isti odsev goreče koče; koče parizana Ivana Maljgvina.

Nemški vojaki, prav tisti, ki so kočo polili s petroljem in jo zažgali, niso dovoljevali ženam, da bi se ognju približale, pa tudi ne, da bi se mu oddaljile.

"Naj vsi vidijo, kako kaznimo partizane!" je izjavil nemški podporočnik, ki je dal ukaz, naj se vsi vaščani zborejo pri goreči koči. Bil je tam, v prvih vrsti, mlad, rdečih lic in dobrorejen. Žvižgal je moderno monakovo koračnico. Napravil je mnogo fotografiskih posnetkov požara, potem pa je obrnil predzno in kruto svoje svetlo moderne, kakor pri porcelanasti punčki okrogle oči, na žene. Sele pred kratkim je prišel na fronto. starejsi brat, poročnik Heinrich mu je postal v vojaško šolo v Monakovo nekaj posnetkov svojih "junašev" v Rusiji. Na ta način je prišel do prav lepe izbirke fotografij: 12 požarov, pet obešanj, dve streljanji. Sedaj leži njegov brat v bolnišnicu v Dresdenu ... Današnje fotografije bodo lepo izpolnile zbirko amaterskih posnetkov rodbine von Reichen.

Požar je besnel. Strešni rob se zrušil z velikim hrupom. Tramovi so padali na ljudi, ki so stali v bližini in jim osmodili obliko, obraze in roke. Mlada žena je ležala na tleh in se vila v strašnih krčih. Ni kričala. Njeni dolgi, razpuščeni lasje so ležali v cestnem prahu. Dva vojakova sta stala poleg nje in pazila, da bi se ji kdo ne približal.

Na podporočnikov ukaz sta spustila iz goreče koče Helene Maljgvino, notri pa sta pustila malo, šele enoletno Polinko.

"Heinrichu se ni posrečilo napraviti takega posnetka," se je rejal podporočnik, ko je fotografiral ponorelo mater z gorečo kočo, v kateri je ostal otrok, v ozadju.

"Stoj!" je grobo zavpil stražar. Vsi pogledi so se obrnili tja. Deček je tekel čez vaški trg. Ne da bi se oziral na stražarjev poziv, se je preril skozi gnečo. Zaled je ženo, ki je ležala v krčih na tleh, in je tekil naravnost proti požaru. Vojakom se je posrečilo, da so ga ujeli in prepeljali pred podporočnika.

Bil je plavolas fantek, približno 12 let star, običen v rdečasto sonca in dežja obledelo bluze.

"Kdo si?" je vprašal podporočnik. Držec enakopravnost vseh narodov v Jugoslaviji za sveto, bo vlada nadaljevala z delom za konsolidacijo in zblizjanje med vsemi, zavedajoč se fakta, da je to temeljni kamen za srečnejšo bodočnost, ki nosi prosperitetu in mir za vse. Danes je jasno vsakemu, da vidi, da se z dosegom takega zblizjanja med našim narodom, pridobi naša skupnost-demokratična federalna Jugoslavija—prestiž in moč, kakoršne ni Jugoslavija uživala nikdar poprej. Zajedno je trd boj za svobodo še enkrat potrdil in dokazal, da je Jugoslavija vitalna zahteva vseh njenih narodov, da ni ona kaka trenutna kreacija, pač pa zgodovinska potrebost, brez katere bi ne bila mogoča svoboda njenih individualnih narodov.

ročnik, ki je govoril nekoliko ruski.

Deček ga je pogledal od spodaj navzgor in si grizel ustnice. "Polinka ... moja sestra," je tihoh rekel. "Polinka gori!"

"Tvoja sestra? Schwester? Tam?" je rekel podporočnik in se nenadoma zganil. "Ti bruder, brat?"

Nekaj tramov je že zagrmelo. "Gut!" je nenadoma rekel Nemec s čudnim nasmeškom na ustih. "Gut! Zelo dobro! Jaz napravil malo, malo deklico. Fantek moj, pojdi in reši deine Schwester!"

Griša Maljgin ni takoj razumeval podporočnikovih besed. Vojaki so ga izpustili. Tedaj se mu je zjasnil obraz z zaviranim in s pegami pokritim noskom. Pognal se je k goreči koči in je zginil v dimu in plamenu. Iz množice se je dvignil krik.

Preteklo je nekaj minut. Podporinci začeli hiše so se zrušili. Nenadoma se je med plameni pojavil deček. Obleka je gorela na njem. V rokah je nosil velik bel zavoj.

"Mama!" je zaklical. "Mama! Naša Polinka!"

Izraz na podporočnikovem licu se je spremenil. Ukal je svojim vojakiom naj dečka poljivo v zodo. Vsega premočenega, na pol mrtvega radi opekin, so Grišo odpeljali pred podporočnika. Ta ga radovedno motril: "Dober si," je rekel. "Zelo dober si! Pokaži!" je ukazal.

Deček mu je zaupljiv in brez besede izročil zavoj. Podporočnik je odigrnil rob in vsi so videni deklico, ki je jokala in kričala.

Helen Maljgin, mati, je pogledala hčerko s širokimi in nezavestnimi očmi. Iztrgala se je v jakom in se zagnala k njej.

"Preveč majhna punčka," je rekel podporočnik z zlobnim nasmehom: Ein Heubsch Maedchen.

Otok je nehal jokati.

In sedaj je storjeno delo velikega junaka, je ugotovil podporočnik ter pogledal naokoli s svojimi očmi iz porcelana. Dvignil je otroka visoko, se približal koči za korak in ga zagnal v plamen. Mati je zavpila in se vrgla na oficirja, toda podporočnik je močno brenil in surovo odrihl.

"Imela si hčerko, nimač več hčerke. Veliko dejanje junaka iz Monakovega! Smejal se boš, Heinrich! Heinrich ima rad..."

Nikdar ni nihkje zvedel, kaj je imel Heinrich rad. Podporočnik je ležal z glavo na kadečih se tramovih. Med ramami mu je tical nož, katerega je Griša izdelal in ga zabodel v nemškega oficirja.

Méd vojaki je nastala kratka zmeda. Nato so odprli ogenj. Toda žene so se zravnale, kot neprobojni zid med vojaki in dečkom. Ko so si Nemci končno letrili pot, je bil Griša že skrit med visokim klasjem zrelega žita in že je dosegel rob gozda.

A. Isbach, prevod iz rusine.
("Naša vojska" 12. feb. 1945)

Urednikova pošta

"Guns for Tito"

Cleveland, Ohio. — To je naslov knjige, katere avtor je major Louis Huot. On je bil v Jugoslaviji in je na lastne oči videl kaj se tam godi.

Knjiga je polna razburljivih dogodkov. Avtor pravi, nič pretirano, tako se je godilo in nič drugače. Knjiga je pravkar izšla. Posezite po njej, stane samo \$2.75.

Posebno je priporočljiva za vše otroke, dobili bodo pojim iz kakšnega naroda izhajajo, in ne bo jih sram, da so potomci Slovencev.

Moja hčerka Sally se je kar začudila, ko je prečitala knjigo, da se dobre tako hrabri ljudje; kar občudovala jih je. In, da se tako izrazi o njih ameriški major? To je naredil iz hvaležnosti, ker so bili z njim zelo dobril v prijazni.

Knjigo priprloča naš pisatelj Louis Adamčič. Dobi se jo v uradu Enakopravnosti, pri John Tavčarju v Slovenskem narodnem domu, Durnovi trgovini, L. Medvešku in Tone Jankoviču.

To so glavne postopanke. A nas je še več, ki pomagamo razpravljati to zanimivo knjigo. Ko se jo vam ponudi, ne odklonite. Dajmo priznanje človeku, ki je tuje, pa se tako lepo izraža o jugoslovenskemu ljudstvu.

Smrt fašizmu! — Svoboda narodu!

Felix Strumbelj.

Sadje v naši prehrani

V prejšnjih časih sadje ni bilo tako v časti kakor danes, ker je prevladovalo mnenje, da je sadje težko prehravljivo. Danes pa vemo, da je sadje eno najvažnejših živil in ni mogoče dovolj toplo priporočati uživanje sadja. Zdravi ljudje, odrasli in seveda še prav posebno otroci naj bi redno uživali sadje pri zajtrku, kisolici in večernji.

Ta domneva nam je dolgo časa zadostovala. Toda astronom J. Hoppe je nastopil sedaj z novo teorijo o fizikalnih dogajanjih pri vdiranju meteorskih teles v zemeljsko ozračje. Po njegovi teoriji je začaritev luminičnih pojavitv in nastane zato, ker se atomi meteorja v zraku ionizirajo. S kozmično brzinjo 10 do 200 km na sekundo drvi v svetlini skozi ozračje in zračne delce pred seboj odbija s temu primerno silo. Pri tem se trgajo elektroni in atomi iz njegove površine, vežejo se z zračnimi delci in tvorijo z njimi plinasti oblak okoli meteorja.

Kako pa je z žarečimi krogli in repi, ki jih opazujemo tako pogostoma pri meteorjih? Ker imajo takšne žareče kroglice, ostajajo delci, ki palijo po potem polagoma proti zemlji. Večji kosi pa udarajo z veliko brzino ob zemljo.

začne boleti trebuh in nastane črevesni katarh.

Vemo, da vsebujejo jabolka mnogo vitaminov, če jih uživamo surovo. Če so kuhanata, tudi ne izgube mnogo vrednosti, a so za mnogo ljudi lažje prehravljiva. Jabolka vsebujejo obilo železa in kisika, ki oboje izvrstno vpliva na kri. Iz jabolk delajo celo zdravilni železni izvleček. Jabolka pa še vsebujejo obilo železa in kisika, ki oboje izvrstno vpliva na kri. Iz jabolk delajo celo zdravilni železni izvleček. Jabolka pa še vsebujejo obilo železa in kisika, ki oboje izvrstno vpliva na kri. Iz jabolk delajo celo zdravilni železni izvleček. Jab

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihtersič

(Nadaljevanje)

"Kneza sem srečala v čakalnici prvega razreda v Wuerzburgu. Dobre pol ure sva bila skupaj. Bil je zelo ljubezniiv v obusluje s kopico nasvetov, opomiv, prošenj, opozoril, in pri tem ne prestano gledal od strani, kakor bi se bal, da skrivam kakšno bodalno v obliku. Skoraj si mu bila ušla, — ne bodite zdaj preveč domisljavi zaradi mojih predsed — toda v vaši bližini bi le želel preživela nekaj tednov. Obljubiti mi morate, da vas bom pogosto videla."

"O, še preveč me boste imeli. Saj imo boste morali obiskati z Dušico tudi v moji razvalini. Deleto kar klepi po tem in oče ji je dovolil."

"Ljubi Harro, zmerom najdeš, saj nevoga. Kar čudno je, da niste odkrili to pot kakšnega grbastega godbenika ali kakšne od ampak začarano princesko."

Harro je navdušen: "Pravde ste našli. Začarana je mala! Samo kar se tiče mojega prijatelja Ivana Friderika, godbenika, se motite. Jaz nisem prisodel rujnu na pomoč, ampak

on meni!"

"Harro, ali mu niste nekoč rešili življenje, ko so ga napadli strelce lopovi?"

Harro se je na glas zasmehjal.

"Zivljenska nevarnost! Slabot-

ni berlinski potepuhi so bili. Sa-

mo plniti je bilo treba, pa so

popadi po tleh."

"Kaj pa če bi bili imeli revol-

"Revolverji zadenejo samo v romani. Iz rok jim jih je treba izresti. Ne, moj prijatelj me je v najhujšem času držal s svojo edenčino glasbo nad vodo; šele ko je odšel, me je prijel. Toda krasno besedo ste videli: začarana princeska! Kakor bi nad pravim bitjem tega otroka ležala pesma, žalostna, pustna oblike, kakor v pravljici. Izenada jo potem odvrže in pred človekom v najboljšem času, da mu moji nebesko bitje, ki se mu morebiti edudi sonce in mesec."

"Ej, Harro, in vi bi radi to

"Ce bi mogel? Ubogo Dušico

"Potem bo zamorec opravil

"Saj tako mučili in tako malo ra-

"zumeli, da ni čudno, če drhti oče

"bodalom v obliku."

"Ej, Harro, in vi bi radi to

"in potem, Harro?"

"Ce bi mogel? Ubogo Dušico

"in potem, Harro?"

"Tudi jaz ne morem reči, da

"bi mi bila prav všeč", meni go-

"spa. "Otroti so pač najlepši v

"belih oblikeh s pisanimi pent-

"ljami. Vzemite vendar belo ob-

"kleko z rdečim žametom, Juli-

"jana."

"Harro pogleda začuden: "Ali

"ti je tako ime, Dušica?"

"Ne, ime mi je Julijana, Kar-

"la, Rozalija, Marija, in nobeno

"ime ni pravo. Miss Whartova mi

"je rekla Juliette in mademoiselle

"July, kakor se nisem nikoli

"imenovala."

"Knez jo zmerom imenuje

"maló."

"Ubogo malo!" popravi otrok

"Ta imena seveda niso prav

"primerna zate. Zakaj ti niso dali

"rajši kakšnega starega nemške-

"ga imena, ki je bilo že v rodu

"tvojih prednikov Hohenstaufov?

"Tvoji zlati lasje so spomin na-

"nje. Dolgo je že, toda nemogoče

"ni. Meni je pripovedoval pri-

"atelj, da se rode v obalnih mestih

"v sveti deželi, kamor so hodili

"križarji, še zmerom arabski otroci

"s sveltimi lasmi. Naj bi te bili

imenovali Grizeldo, Gerhilda ali pa Gizelo. Kaj ti je, Dušica?"

"Nekaj mi je šlo skozi srce, ko si imenoval Gizelo."

"Otrok, saj si čisto bled!"

"Tega imena ne smeš imenovati," mu ukaže. Gospa Hardensteina vstane od svojega debelega, sivega klobčiča in opozori Thorsteina s pogledom.

"Dušica, lepo udobno sedi, potem pa bodi male mirna, ko bom rekel 'zdaj.' In ni ti treba molčati! Pripoveduj kaj o svoji lipi! Kaj je še lepega tam?"

Dušica je takoj pripravljena in začne pripovedovati s svojim visokim, prazničnim glaskom:

"Na Lipovem gričku, kakor ga imenujejo, je bila nekoč utrdba, že davno preden je zrasla lipa."

Harro se je nasmehnil: "Kakšen lep stavek!"

"O, začetek napravi zmerom gospod kantor, kajti začenjati stavkov ne znam. Kakšen prav lep stavek bi ti rada povedala. Saj je bilo tudi moje pismo stavek."

"Torej začetek je narejen in zdaj lahko nadaljuješ."

Dušica je segla z roko po kolenu, ki ga je nekoliko dvignila, nagnila glavijo lahko v stran in pogledala prijatelja. Harro je že hotel vzklikniti 'zdaj,' toda premagal se je. Pustil jo bo, da bo vse drugo pozabila. Njegove umetnikove oči so se lesketale.

"Tam, kjer je bila utrdba, je še zdaj debel stolp. Ali kaj veš o njem, Dušica?"

Pomišla se, ko začne: "Rdeč je ta stolp. V njem so postelje za goste. Ce pride kralj ali pa general, dobi najlepšo posteljo s svetlosinjo svilo. Okna so zamenjena in stolp ima za svojim klobukom lep grm. Poleti je zelen in rodi majhne jagode. Vse tice jih jedo in tedaj se veseli stolp s svojim edinim očesom. Kadar gospodična Bergerjeva pregleduje postelje, dobi stolp majhno, rdečo lučko v glavi in tako lepo ga je gledati. Zgoraj v stolpu je sobica, ki jo imenujejo 'sobo čarovnice.' Tam ni mogoče zapreti vrat, ker se zmerom ponoči sama odpro. Zaradi čarovnice. Ta pa je že davno mrtva in vse je samo stara pravzapravna vera."

"Ta stavek bil gospodu kantorju hudo všeč," ji seže Harro v besedo.

"Saj ga je napravil gospod kantor," reče Dušica ponosno, "in sem spada. Nobene tuje postrežnice ne smemo pustiti, da bi spala v tej izbi, čeprav je toliko gostov in gradu, da ne vemo, kam bi z njimi. Ker se vrata zmerom iznova odpirajo sredi noči. Tudi stopnice ima stolp in gredo v krogu, kakor vse stopnice v stolpih. Polžaste stopnice so to."

"Imenitno, gospod kantor!"

"Stopnice gredo globoko do srede, zemlje. Ali naj pripovedujem še dalje?"

(Dalje prihodnjih)

G.I.s Nearer Japan

American navy, marines and infantry, supported by tank corps, continue to advance island by island toward Tokyo. Map shows how new landing gives the American forces control of the entire Philippines.

Oglasajte v - - - Enakopravnosti

Naznanilo in zahvala

1892

1945

Globoko potri in žalostnega srca naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede ter nas je za vedno zapustil naš ljubljeni in nikoli pozabljeni soprog in dobrski skrbni oče

Frank Kapel

Zatisnil je svoje blage oči dne 14. februarja 1945. Pogreb se je vršil dne 17. februarja iz Joseph Želetovih pogrebnih prostorov, v cerkev sv. Marije Vnebovzete na Holmes Ave., ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročju materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen 2. februarja 1892 leta v vasi Kal pri Št. Petru na Krasu.

Tekško je najti primernih besed, da se dovolj zahvalimo sestri pokojnika Mrs. Frances Kapel, ki je prišla iz Detroit, Mich. Hodila je z nami v bolnišnico, nas tolazila ter storila vse, kar je bilo v njeni moći, da nam je lajšala težke ure. Zahvalo naj sprejmejo za vso pomoč in obiske v bolnišnici in tolazbu sestrica Mrs. Rotar in njen soprog, Mr. in Mrs. Zafret, Mr. in Mrs. Jack Kapel, Dorothy in Stanley, sestri Mary Urbančič in soprog, iz Detroit, Mich., Mr. in Mrs. Anton Fidel, iz Unionville, O., Mr. in Mrs. Ludwig Gustincic, iz Perry, O., Mr. in Mrs. John Sedmak, iz Conneaut, O. Vsí ste od daleč prišli, da mu izkaže zadnjo čast in da se poslovite od pokojnika, za kar vsem najlepša hvala.

Globoko zahvalo izrekamo vsem sorodnikom in prijateljem za krásne vence cvetja, ki ste ga položili k hrsti pokojnika. Ta izraz vaše ljubezni napram njemu nam je bil v veliko tolazbo v dneh žalosti. Zahvalo naj sprejmejo sledenč:

Sestra Frances Kapel in njen družina, iz Detroit, Mich.; sestra Mary Urbančič in njen družina, iz Detroit, Mich.; Mr. John Kapel, iz Detroit, Mich.; Mr. in Mrs. John Rotar in družina; Mr. in Mrs. Anton Fidel in družina, iz Unionville, O.; Mr. in Mrs. Joseph Barbis in družina; Mr. in Mrs. Louis Barbis in družina; Mr. in Mrs. John Barbis in družina; Mr. in Mrs. Joseph Žele in družina; Mr. in Mrs. Joseph Slavec in družina; Mr. Joseph Sajn; Mr. in Mrs. Frank Zigan in sinovi; Mr. in Mrs. Anton Kapel in družina; Mr. in Mrs. John Kordis in družina; botri Mr. in Mrs. Vinko Kresal; Mr. Joseph Tomšič; Mr. in Mrs. Frank Zalar; Mr. in Mrs. Bill Gardner in družina; Mr. in Mrs. Jack Baraga; Mr. in Mrs. Jack Strekal at Chardon Rd.; Mr. in Mrs. Anton Vesel in družina; Mr. in Mrs. Frank Zafred; Mr. in Mrs. Anton Malovec in hčerka; Mr. in Mrs. Victor Brezak in družina; Mr. in Mrs. John Lukanc in družina; Mr. in Mrs. Frank Vidgoy; Mr. in Mrs. John Copic in družina; Mr. in Mrs. Frank Jagodnik; Miss Jean Pugel; Miss Margie Mevšek; Mr. in Mrs. Joseph Kastelec in družina; Mr. in Mrs. Frank Prele in družina; Mr. Joseph Kastelec; Mr. in Mrs. John Cepirlo in družina; Mr. in Mrs. Joseph Tomšič, E. 175 St.; Mr. in Mrs. Anton Tomačič in družina; Mr. in Mrs. Anton Srebot in družina; Mrs. Antonia Stradiot in družina; Mrs. Dolgan in družina, iz Holmes Ave.; Mr. in Mrs. Charles Wick; Mr. in Mrs. Anton Puntar; Mr. in Mrs. Thomas Legat; Mr. in Mrs. Frank Ilc; Mr. in Mrs. Frank Kontel; družina Krebel iz Arcade Ave.; Mrs. Emily Jankovič in hčerkica; Mrs. Frank Roberts in družina; Mr. Joseph Globokar, E. 74 St.; Mr. in Mrs. Dominik Lavšin in družina; Mr. in Mrs. James J. Wolf; Mr. in Mrs. Ari Smith in družina; Mr. in Mrs. Joseph Pasoval; Mr. John Pasoval; Mr. in Mrs. Anton Pasoval; Mr. in Mrs. Joseph

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so se nas spomnili in v dneh žalosti in nam pismeno izrazili svoje sožalje.

Hvala vsem onim, ki so prišli kropiti pokojnika, ko je ležal na mrtvaškemu odru in vsem, ki so ga sprejeli na njegovih zadnjih zemeljskih poti na pokopališče. Našo zahvalo izrekamo pogrebcem—sobrahom od vseh treh društev—ki so nosili krst. Hvala pogrebnemu zavodu Joseph Žele in Sinovi za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsesransko poslužbo. Zahvalo naj sprejme društvo Mir, št. 142 Slovenska Narodna Podpora Jednota za točno izplačitev smrtnine.

Ako se je pomotorom izpustio ime katerega, ki je na ta ali oni način pomagal ali prispeval, prosimo oproščenja in na isto isto sprejme našo najlepšo zahvalo.

Ljubljeni soprog in dobrski očelj! Prazna in pusta je naša hiša odkar so Te odnesli iz hiše tja na njivo smrti k večnemu počitku. Solze so v naših očeh in težka bolesti v naših srčih vsaj smo Te vsi tako ljubili. Odšel si tja od koder ni vrnila. Spominjali se Te bomo vedno z ljubezni v naših srčih dokler bodo utripala.

Spavaj mirno. Snivaj sladko v svobodni ameriški zemlji.

ŽALUJOČI OSTALI:

MARY, soproga

CPL. FRANK, v Floridi

PVT. MILAN, v Alabami

in ELSIE, otroci,

STEPHIE, sinaha

MARY URBANČIČ, v Detroit, Mich., in

FRANCES KAPEL, v Detroit, Mich., sestri.

Tu zapušča več sorodnikov, v starji domovini pa braata in sesiro.

DESET ZANIMIVIH POVESTI

I. Oče

Ivan Potrč

"S tistim?" Hrgov obraz se je zaripl napel. "Malika — s hlapcem? Prekleta!" Tega stari ni pričakoval. "Njej da bi dal poslej grunt, njej in temu capnu? — Zaigrala ga je."

"Ne preklinjam otroka!"

Pograbil je vrč in ga zagnal v ženo. Esih mu se spodbil roko, da se je posoda raztrešila ob peči. Curki pijač so oškropili Hrgovec; kriknila je.

"Tako, ko so mi otroci zrasli, ko mi pomagajo, jih boš pobjal?! Ali si ti oče?! Malika trepeče, da se mi smili — vse radi tebe!"

"Si bila pri pridigi?"

"Bili smo, Hrga, bili," je pokimal Esih. "Ali Hrga, pri nas je življene trše kot tam, Kraganje je njihov kruh. Naj hvalijo ljudi? Še tako jim skačejo čez ojnico. Pojditi no, pojdi! Bodite clovec, Hrga!"

"Naj še pobere k onemu, k hlapcu! Ne poznam je več! Naj se mi ne prikaže!"

Esih ga je dolgo miril. "Nihče ne zagovarja tega, kar se je zgodilo. Vendar otroka zato ne boš ubijal. Če se je zgodilo, se je zgodilo."

Hrga ga ni poslušal; odšel je v klet.

"Počakajte, vam bom že zagodel!"

Mati je sedela zrušena na klopi in jokala. S predpasnikom si je brisala solze. Esih ni vedel, kam bi se del.

"Ne trepeči pred njim! Unešel se bo. Saj je res hudič! Tega ni pričakoval. Kaj tudi hoče? Jo naj omogož ž njim? S hlapcem? Ko ne bi bil suh, brez denarja! Grunt bi vam uničil!"

"Ne pravite, sama vem, kako je! Ali mati sem, za otroka se bojim. Lahko si mislite, kako je Malika. Otroka bo dobila, v takem peku... Esih, bodite tako dobiti, pa pošljite Polketa dekletoma naproti; k večernicam sta šli. Naj Malika ne hodi domov, naj odide k Merčevki. Kristus, tak pekel! Za kriščevi kri vas prosim, spravite ga iz kleti! Če se napije, bo zdvijal! Sama bi šla, nekam, odkoder me ne bi bilo več... Kristus!"

* * *

Po starji Perkoviči, ki so jo spomladi odnesli na Rogoznicu, je ostala v Merčevkini viničariji prazna izba. Nekaj siromakov se je že namenilo vseliti. Ko pa so zagledali podrt strop, razpokane stene in lepenke v oknih, jih je minila zadnja volja po podprtji. V prednjih polovicih sta stanovala dva Halozana s kopico otrok. Ti otročaji so si zvedavo ogledovali Maliko, ko je Merčevka prinala v viničarijo. Eden se je celo posmehnil; in čeprav Malika ni vedela, čemu se je posmehnil, vendar jo je nekje pri srcu zazkelelo. Zvečer si je nanosila v prazno posteljo slame ter je pregrnila z ruho.

Naslednje dneve se je vreme preobrnalo. S Pohorja so zaveli mrzli vetrovi. Neke noči je pričelo škropiti in potlej se je jensko deževje vleklo in vleklo. Maliko je zasebno; prosila je za drva.

"Tam je natol; nasekaj si!" je Merčevka pokazala na hoto.

Hotela jo je še vprašati po reki, pa je raje umolknila. Poiskala je hlapčeka v hlevu.

"Jurek, sekiro bi rada."

"Sekiro?" Pogledal jo je v oči, kakor da bi bilo kaj med njima in se nasmehnil.

"Šibja bi si nasekala," se je zmedeno opravičevala.

"Če ti bo gorelo, ko je premokro?" je govoril in stikal po kotki za sekiro.

Malika je boječa vlačila hoto v kolarstvo. Da je ne bi s jimi... kako garjeva osva...

Ni je noči, ki je ne bi prejokala.

"Ne joči! Jokanje ni dobro za otroka. Ne meni se za ljudi. Ni si prva, ne zadnja! Če bi bila v tvoji koži, do smrti bi se stepla ž njimi."

Po drevju je ležala globoka noč, ko se je sestra zavila v rutu in rekla:

"Pozno je. Stari bo zjutraj godnjal. Prekleto! Šestindvajset let sem stara, sama se živim, služim, plačujem mu davke, pa trepecem pred njim. Ali se nam godi, Malika? Dobro se naspi; prespi te mokre noči! Lahko noč."

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Oh, nikar ne skrbite radi meni! Samo, da sem pod streho, gospodinja!"

Po večerih je prihajala Ančka. Devala je iz predpasnika jabolka in kruh ter pripovedovala, kako se jima godi z materjo.

"Ni, da bi pravila. Prekleti! Tisti večer, ko si odšla, sem k sreči opazila, da nese sekiro v izbo. Pod posteljo jo je skril. Ali je mislil mene ali mater?

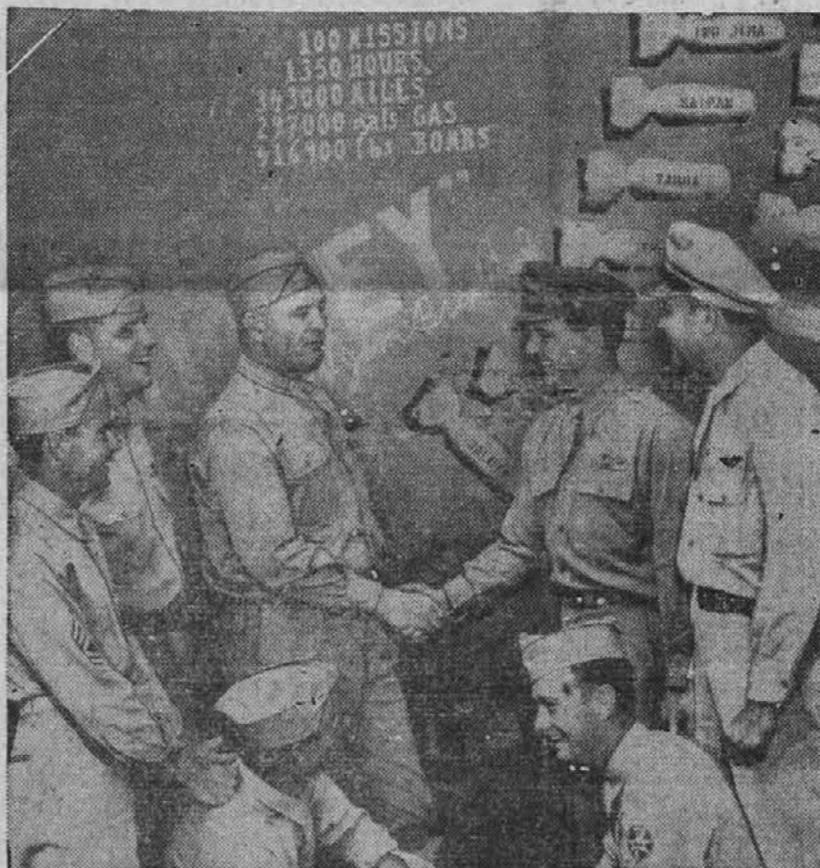
Vrag ve, kaj je kuhal? Buljil je pijoano, da so mu hotele oči izstopiti. Sredi opravke sva puстиli večerjo na kaminu in zbežali k Esihom. Mireni noči ni več pri hiši. Pomniš, Esih je pravil, kako se je zgodilo pred leti Skazovim ženskam? Komaj so mu uše; bale so se, da bi jih pretepeli. Kočo jim je začgal. Ko so ga našli na pol ozganega, je brundal: "Tak, napravil sem vam luč, da bi lažje našle domov" ... Vso noč sva trepetali in zrli skozi okna proti domačiji. Zdaj, zdaj bo zagorela hiša..."

Malika si je grela prste na gašperju in gledala zbgano po ilovnatih tleh. Z Ančkinih čevljev se je talil sneg; voda je razmečala ilovico, da je sestra stopicala po blatni brozgi.

"Tako mi je, ko ležim sama v njeni sobici, kakor da me polovico manjka. Si je nisva lepo uredili? Tukaj pa ta podrtja, ta plesnoba in vlaga, ki udarjata iz sten, ta lepenkasta okna, ta gašper! Sirota si, Malika!

"Malika, slišiš Malika!" jo je tresla.

Air Force Establishes Record

"Lil Audrey," veteran bomber of the famous U. S. army 7th air force, has made 100 missions, flown 343,000 miles and has dropped 416,900 pounds of bombs on Jap targets across the Pacific. The bomber will tour the United States combat crew training centers. Capt. Jim Braddock is shown shaking hands with the pilot, Lt. Francis Pouls of Pasadena, Calif.

Ekstra Special!

Če pošljete majhno sliko ali film o vas samih ali vašega prijatelja, boste prejeli povečano, ročno barvano sliko, v velikosti 5 inčev široka in 7 inčev dolga. Vse kar je treba, da storite, je to, da greste k vašemu trgovcu in kupite zaboj Creamettes (recite Krimec) makaronov, ki stanejo le nekaj centov. Odstranite prednji del zaboja in priložite 25c in sliko o vas samih ali vašega prijatelja. in pošljite na

SLOVENIAN RADIO PROGRAM
WGAR RADIO STATION, CLEVELAND, OHIO

PRIDITE ZGODAJ!

Razvedrite se en večer v tropični sobi

C. I. A. C. KLUBA

19003 ST. CLAIR AVE. — IV. 9635

"Jimmie" Carozzi, Mgr.

Na uslužo smo za privatne partije in zabave, svatbe, obede in bankete.

ŽGANJE — VINO — PIVO

Okusni obedi pripravljeni po kuhu Ivey, "ki je najboljši v mestu."

Vsakovrstna zabava VSAK VEČER

Pridite zgodaj in se dobro zabavajte

PRIDITE ZGODAJ!

PRIDITE ZGODAJ!

Malika se je prebudila; spoznala je Halozanko, — mora ji je odlegla in krčevito se je je oklenila.

"Tetica, dobra tetica, ostani pri meni, ne hodite od me ž njimi!"

"Kaj te preganja, sirota?"

V joku se je trgal v iz: "

"Oče je zasajal v gnoj želesnice... kopal je jamo... tako jamo za otroka. ... Uh, tetica... Kako gleda, poglej ga, čisto vodene oči ima!"

Zenska jo je mirila. V prednji sobi so se prebudili otroci; prišli so za materjo in preplašeno gledali Maliko.

"Naložila je gašper in ga podkurnila s slamo. Vsa premražena

je drgetala. Skozi pregorelo cevi je silil dim Maliki v oči, čumata se je zakadila.

Naložila je gašper in ga podkurnila s slamo. Vsa premražena

je drgetala. Skozi pregorelo cevi je silil dim Maliki v oči, čumata se je zakadila.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamnate strehe, da je bila noč še hladnejša. Malika se je potegnila v čumnato in naglo

zapahnila vrata za sabo. Sedla je na posteljo. V gašperju je poknilo drovo. Vzrepetala je in se razgledala po izbi. Pomalem je strah kopnel. Zrla je na svoje telo. Postajalo ji je hudo in tesno, da je znova zajokala, tiho in ubito.

"Lahko noč."

Zunaj je dežilo; deževnica je kapala s slamn